

Una política de terra cremada deixa el cos de mossos d'esquadra en un dels pitjors moments de la seva història recent

Les polítiques imposades per l'actual Departament d'Interior han afeblit un cos policial cada vegada més cansat.

Barcelona, 7 de novembre del 2023.-

Amb la present, una part molt important de persones membres del cos de mossos d'esquadra (de totes les categories i escales professionals) volem fer pública i evident, la situació a la qual ens ha dut l'actual Departament d'Interior del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Malgrat el cos de mossos d'esquadra ha estat i segueix essent una de les principals institucions del país, la gestió política del Departament d'Interior (el Conseller del qual ha estat fins i tot reprovat pel propi Parlament de Catalunya) ha fet que a dia d'avui, estigui ben latent un sentiment de desafecció general de les persones que en formem part.

Per tot plegat i per la responsabilitat que com a sindicats majoritaris de l'escala bàsica i intermèdia se'ns pressuposa, considerem oportú fer evident i denunciar públicament quina és la situació del cos de mossos d'esquadra:

Primer.- Increment de la violència contra cossos policials i debilitament de la defensa jurídica del cos de mossos d'esquadra.

No passa per alt que les persones membres del cos de mossos d'esquadra, així com també les de les diferents policies locals, han estat objecte d'atacs i agressions de manera massa freqüent. Sense oblidar el fets de Vic, els de Salt, Barcelona, Molins de Rei i Lleida han estat, entre d'altres, alguns dels episodis violents que la policia de Catalunya ha patit darrerament.

Respecte aquests i tal i com així manifestéssim en els respectius comunicats, considerem que el Govern de Catalunya no pot mirar cap a una altra banda i deixar passar per alt, l'increment de la violència contra els cossos policials.

Per tant i de manera imprescindible, creiem que la seva acció política ha de dirigir-se a **(1)** dotar dels recursos necessaris als efectius policials per a poder-hi fer front amb les màximes garanties i **(2)** incrementar la seguretat jurídica de les persones membres dels cossos policials.

Per contra hem observat com en aquesta darrera legislatura, l'actual Departament d'Interior (m'és enllà de defensar-nos amb la boca petita per no molestar segons quins sectors) ha debilitat per interessos polítics, els serveis jurídics que fins llavors havien defensat les persones membres del cos de mossos d'esquadra.

A tall d'exemple, no és anecdòtic que el qui fins fa poc ha estat responsable d'Assumptes Penals del Departament d'Interior s'hagi incorporat als Serveis jurídics de la **Federació de professionals de la seguretat pública (FEPOL)**, per poder així, seguir assistint jurídicament a les persones membres del cos de mossos d'esquadra que son agredides i lesionades en l'exercici de les seves funcions.

Així mateix, tampoc ho és que el Departament d'Interior i el Govern de la Generalitat hagi revocat l'habilitació d'altres advocats de reconegut prestigi, els quals fins llavors acumulaven una llarga experiència en l'assistència jurídica de persones membres del cos de mossos d'esquadra.

Aquests fets han provocat que a dia d'avui, una àmplia majoria de mossos i mosses d'esquadra hagin perdut la confiança en els serveis jurídics del Departament d'Interior. Així, davant qüestions sensibles o rellevants en les quals fins i tot s'hi poden jugar la llibertat o el seu lloc de treball, els efectius policials decideixen renunciar a ser assistits pels serveis jurídics de Departament, optant pels serveis jurídics de les organitzacions sindicals les qual assumeixen el cost íntegre d'aquestes defenses.

Per tots aquests extrems, sumat a la manca de polítiques actives en la defensa dels interessos del nostre col·lectiu, el Departament d'Interior ha aconseguit enviar un missatge clar a tot aquell i aquella que no ha dubtat en atemptar contra els cossos policials i ha deixat els cossos policials, amb una manca de legitimitat externa que la debilita considerablement.

Segon.- Manca de projecte i manca de diàleg.

No faria bé el Departament d'Interior en excusar el projecte que ha de liderar el present i el futur del cos de mossos d'esquadra únicament en les noves promocions, la compra de vehicles, la compra d'embarcacions i la renovació de la uniformitat.

De cares a la ciutadania a qui servim, el Govern de la Generalitat, el Departament d'Interior i la Direcció General de la Policia venen anunciant una imatge del cos i un projecte de *#mossos2030*, que en cap cas existeix.

A dia d'avui, sota una desafecció considerable, el cos de mossos d'esquadra funciona per inèrcia i pateix una manca de projecte que el posa en clares dificultats per donar resposta, no només a les exigències del present, sinó als reptes que de ben segur ens vindran en un futur.

A aquest efecte, el nou Decret 57/2023, de 21 de març, de reestructuració de la Direcció General de la Policia suposa un clar exemple del que venim a denunciar. I és que respecte aquest considerem que el Govern de Catalunya ha començat, tal i com popularment es diu, la casa per la teulada.

Tal i com així va quedar clarament evidenciat en la Comissió d'estudi del Model policial, la policia de Catalunya té una marc normatiu obsolet que en cap cas, respon a les necessitats del cos de mossos d'esquadra (Llei 120/1994) i les policies locals (Llei 16/1991).

No obstant, i per contra de treballar en la modificació legislativa, el Departament d'Interior ha optat per modificar a corre cuita, sense diàleg i sense consens, el Decret 57/2023 de modificació de l'estructura de la Direcció general de la policia.

En aquest sentit han hagut de ser les organitzacions sindicals del cos de mossos d'esquadra i en concret les que signen aquest comunicat, les qui han hagut de denunciar als grups parlamentaris, la falta de diàleg que s'ha produït en el projecte de modificació d'aquest decret.

Una falta de diàleg evidenciada a més, de manera grollera, en la manera com es va donar a conèixer (mitjançant difusió via WhatsApp) i ni tant sols havent passat pel tràmit pertinent del Consell de la Policia de la Generalitat – mossos d'esquadra.

A més, malgrat el cos ha estat defensat dins d'un model de "**polícia de proximitat de base territorial**" l'estructura que resulta del nou Decret en res ho reflecteix.

I és que, mentre que l'estructura associada a la figura del Director general de la policia es multiplica, així com també aquella relacionada amb els "serveis centrals", el territori no pateix cap impacte positiu resultant del nou Decret.

Per tant, considerem que de res serveix una policia de "*terra, mar i aire*" si la part més important d'aquella, que és la que es mostra més propera a la ciutadania i la que atent des d'un primer moment els seus problemes, no es veu potenciada en el nou projecte.

En definitiva, més enllà que a dia d'avui no tenim capacitat operativa per a poder-hi fer front, el decret d'estructura ha de suposar una oportunitat i una normativa amb caràcter permanent que prepari i capaciti a la Policia de la Generalitat als reptes presents i futurs. Quelcom que amb el nou decret ja anunciem que no es garanteix.

Tercer.- Canvis continus en la direcció operativa del cos i imposició d'una política de la por.

Des de l'arribada de l'actual equip de govern i sota la direcció de l'actual Departament d'Interior, el cos de mossos d'esquadra ha tingut fins a tres lideratges clarament diferenciats. Tots ells amb les seves respectives Prefectures.

Més enllà de la legitimitat que el conseller o consellera de torn té en l'elecció del Cap de la Prefectura del cos de mossos d'esquadra, que no pas sobre la totalitat de la mateixa, les formes amb les quals s'han produït i la polèmica que les ha envoltat ha generat un desgast intern absolutament alarmant.

Ja sigui primer, amb el cessament del Major Trapero i posteriorment amb el del Comissari Estela, la polèmica que s'ha produït al seu voltant és exemple clar, del tarannà d'aquest Departament i de la inestabilitat interna que la seva acció política ha generat.

La intromissió política sobre qüestions operatives (com han estat per exemple els desnonaments) és quelcom que el cos de mossos d'esquadra ha de protegir, ja que en tot

cas s'ha d'assegurar (per sobre de la imatge) la seguretat dels efectius policials que hi actuen.

És evident que el Departament d'Interior ha de marcar les preferències polítiques en matèria de seguretat que considera pel país. No obstant és igual d'evident, que ha de ser la direcció del cos de mossos d'esquadra i la de les respectives Comissaries generals les qui decideixin tècnicament (dins dels paràmetres legals i donant quantes explicacions oportunes se li reclamin) les formes com s'ha d'afrontar qualsevol tipus d'actuació.

Així mateix, denunciem la política de la por, que el Departament d'Interior ha imposat en els alts comandaments del cos de mossos d'esquadra. El Departament no hauria d'imposar unilateralment i sota cap criteri operatiu, com si de càstigs es tractessin, canvis en la destinació d'uns comandaments operatius pel fet que aquests no comparteixen decisions polítiques.

I és que la manera com ha vingut actuant aquest Departament fa evident la situació de fragilitat i vulnerabilitat en la qual es troba la Policia de la Generalitat.

Quart.- Greuges històrics que s'incrementen i greuges nous que es generen.

Des del 2010, les persones membres del cos de mossos d'esquadra han observat com el seu poder adquisitiu s'ha reduït considerablement fins el 22,8%.

Malgrat això, per primera vegada des que es superés el període més llarg de retallades econòmiques a Catalunya, el cos de mossos d'esquadra (a l'igual que altres cossos especials de la Generalitat de Catalunya) ha afrontat una negociació per millorar les seves condicions laborals.

Per primera vegada, les organitzacions sindicals representatives del cos de mossos d'esquadra (per petició expressa de **SAP**, **SME** i **SEIME** en sessió ordinària del Consell de la Policia) afrontàvem una negociació purament de caràcter econòmic amb l'objectiu, entre d'altres, d'incrementar les nostres retribucions, reduint així els greuges comparatius que històricament s'han produït entre cossos especials de la Generalitat de Catalunya, i de reduir la nostra jornada laboral anual (la més àmplia dels cossos de seguretat que ens envolten).

No obstant, i conscients de l'impacte econòmic que la reducció d'aquest greuge suposava, el Departament d'Interior ha prioritzat un acord de mesures de conciliació i d'altres millores retributives.

Cal dir respecte aquest, que per primera vegada en la història de la negociació sindical, el cos de mossos d'esquadra s'ha vist obligat a negociar uns drets sobre conciliació que la pròpia normativa estatal ja contemplava per a tota la funció pública.

Així mateix, i per obtenir una imatge de "diàleg social" abans de les darreres eleccions generals, el Departament d'Interior i la Direcció general de la policia han imposat una negociació per parts, de la totalitat dels punts que s'havien acordat abordar.

El resultat a dia d'avui és que, després de les respectives negociacions que el Departament d'Interior ha fet amb el cos de mossos d'esquadra i amb el cos de bombers, no només no s'han reduït els greuges comparatius que preteníem disminuir -ja que les distàncies retributives entre cossos especials s'han incrementat- sinó que a més, s'han generat greuges comparatius entre les diferents especialitats de la Policia de la Generalitat, així com també entre les diferents categories.

A més, també cal dir, que la signatura d'aquestes "millores retributives" signades ha suposat la pèrdua d'altres drets que fins ara havien estat reconeguts.

Aquesta qüestió ha incrementat el neguit i la desafecció d'un col·lectiu professional que des del 2010 ha vist com (pels fets esdevinguts) la seva càrrega de treball s'ha multiplicat, mentre que el seu poder adquisitiu s'ha vist greument reduït, aspecte que ni tant sols, en la darrera negociació s'ha pogut tractar.

Cinquè.- Gestió del cos de mossos d'esquadra.

En la present legislatura, el Departament d'Interior i la Direcció general de la policia no han dubtat en aplicar, quantes mesures han considerat oportunes malgrat no han tingut en compte, ni el suport sindical, així com tampoc l'impacte de les mateixes i les conseqüències que podien generar.

Clar exemple ha estat la modificació del Decret de segona activitat, el qual va resultar modificat unilateralment quedant derogada la figura del Tècnic de suport no policial per aquelles persones que eren decretades amb una Incapacitat Permanent Total.

Per altra banda, ha estat constant la denúncia de les nostres organitzacions sindicals de l'excés de càrrega de treball que ha patit el cos de mossos d'esquadra en general i especialment algunes de les seves especialitats.

Com ja s'ha dit en el punt anterior, les exigències a les quals ha hagut de fer front el cos en els darrers anys, sumada a la greu deficiència d'efectius policials, ha provocat que una quantitat considerable d'efectius policials acumulin una quantitat ingent d'hores treballades per sobre de la seva jornada laboral ordinària.

Aquesta ha estat una situació enquistada que en cap cas ni el Departament, ni la Direcció han estat capaços de solucionar malgrat hi ha normativa al respecte que així ho obliga. Efectius policials amb més de 1.000, 2.000 i fins i tot 3.000 hores acumulades veuen com no es garanteix, malgrat el nou "acord", la seva conciliació familiar.

Altres fets esdevinguts, com la derogació de la dispensa de titulació i els dubtes que sobre algunes convocatòries d'ascens ha generat, o l'aprovació de la instrucció 6/2022 sobre provisió temporal de llocs de treball (la qual ha hagut de ser modificada) son clars exemples de les formes com ha actuat una Administració.

En conclusió.- En la concentració d'avui davant les portes del Parlament de Catalunya, el cos de mossos d'esquadra demana l'atenció política que les seves persones membres es

mereixen. És evident que Catalunya té una de les millors policies democràtiques d'Europa, amb un alt nivell de professionalització. No obstant, les polítiques actuals imposades pels nostres responsables polítics ens han debilitat a marxes forçades.

Per tant, cal posar el focus sobre la situació que avui hem vingut a denunciar. És hora que el cos de mossos d'esquadra, des dels seus màxims comandaments, fins el darrer mosso o mossa de l'escala bàsica reivindiqui el seu estatus i la seva posició i que dignifiqui el cos de mossos d'esquadra per a què aquest segueixi essent de les institucions millors valorades del país.